

Vivències

Per Rosita Sales

Quan ja veniem de treball,
ensomiavem en eixe plat d'olla,
i en bones llesques de pa,
això era la nostra glòria.
Per a poder menjar pa,
que es el que teniem que fer?
Donç habiem de tindre dos bancals,
el sembravem de blat.
¡I en quan de carinyo el treballabem,
per tindre bona cullita!
El altre bancal el sembravem de pesolina,
que era bona per al machet
i ens deixava la terra en molt banguar.
Entre la pesolina i la palla,
la pallisa quedava plena,
deixa manera el machet,
tot l'any tenia viena.
¿Per poder menjar oli?
Donç teniem un vilaret,
deixa manera xorrava l'oli,
sempre estava al nostre costat.
També havíem de tindre garrofer,
per a que'l matxo pugues menjar.
Havíem de tindre de sobra,
i algunes pessetes poder arregar,
sigues per cubrir els nostres gastos
i algun vestidet poder-nos comprar.
A les finques teniem figueres,
eren arbres molt importants,
perque secavem les figues
per poder-ne menjar.
Hasta aquí us he explicat,
com ens arreglavem per poder menjar.
Com ens arreglarem a casa?
Hara us explico.
Guisavem amb llenya,

de bon matí ja enseniem el foc,
la casa estava calenteta,
les mascarees això no es podia evitar,
les llimpiabem amb sabò, sendre i saldo.
L'aigua la portavem en cantes
de les bones fonts del nostre poble,
amb dos llibrells escuravem
un llibrell per escurar
i l'altre per a reparar
i l'aigua bruta la tiravem,
allà fora a la mura.
A llavar la roba ens anavem al safareig,
allí ens ajuntavem molta gent.
De totes les novetats, ja podeu comprendre
que estavem al corrent.
En les planxes de foc planxavem la roba,
perque també ens agradava presumir!
No teníem ràdio, no teníem tele!
Però teníem acordeons
i orquesta a festes d'agost.
Venien pianillos,
també venia el cinema mut,
i de quan en quan venien cantaors.
Ús podeu imaginar amb eixa clase de vida
i teníem ganes de cantar?
Donç així ara us puc assegurar!
Les dones amamantant!
Els homes a la era,
els homes a llaurar
i a tots els senties cantar.
Ara us podeu imaginar,
que cada invent a vingut,
la il·lusió que ens a fet
i el bon rebut que a segut?
Els tractors per a llaurar,
les màquines per batre i per segar,

i l'aigua de pou de Cambrils
i en gomes poder regar.
L'aigua i desaigüe a les cases,
el VIM i líquits per escurar,
el gas per a guisar,
la llavadora per llavar.
La fregona per als genolls poder lliera,
la nevera, pel menjar poder guardar,
els congelats per poderlos conservar,
els quarts de banys
per a les nostres necessitats,
la radio i la tele
per poder estar bé informats.
Ara savem més que abans,
tenim més comoditats,
ens tendria que valdre
per ser més feliços.
Però es així en realitat?
Tenim motius per viure bé,
aproditem esta realitat,
perque la vida es molt curta,
i la tenim que viure amb amor i amistat.
Cada dia que passa,
de algo som ignorants,
de quan naixem hasta que morim,
que amb tantes coses quan descobert.
Tots els invents d'avui en dia,
molt depressa es el que van,
pero en falten més per descobrir,
perque l'univers es molt grant.

Com ens podem donar conte,
en la vida es viu de moltes maneres
i també es viu feliç,
perque lo que no s'ha descobert
encara se ignora.